

Tan pronta com vaix essé sorprés pe s'... Victima d'aquesta "habilitat" ha estat es nostre amich Baltasar Mora y Pujol, que, en pochs dies, s'en ha traginat a n'es Cementerí en plena jovenut, deixant entre es vius un buit mal d'omplí! Pobre Baltasar! Es seu caràcte franc, bondados y afable deixa un recor que serà una sempreviva que quedará grabada an es nostre có y es qué, amics com tu avuy no s'en troben gayre.

Degut an aquelles bones cualidats unides a una honradés acrisolada, es temps que foren Batle Majó de Seuva te creares nombroses amistats, qu'han rebuda sa notici de sa mort com una puñalada.

D E. P. amic fael. Si sa teva família reb algun conort de sobre que n'hi ha que prenen part en ses seves penes, pot tenir per ben segú que som mols es qui plorám sa teva mort.

NEY NEY

D'ALARÓ (Acabament)

—Ja que comenses a entendrermé t'ho diré tot. Idó cuánt s'atlota d'en Bernat sen ana a Pàlma no l'avisa, y cuánt ell heu va sobre per veus extranyas ja es partit cap a casava y totduna qu'arriba troba s'ompare y s'arma es sigüent dialec:

[Ay mumpare, mumparet meu, me moriré des disgust, ja no ienc alegria ni consol tot s'acabat per mi!] —Pero que tens fiy meu? —[Ay mumparet meu, jo no'hu puc di se veu se tanque a dins sa gorgamella.... s'et.... lo.... ta.... se.... na.... na.... da.... a.... Pal.... Pal.... ma.... y.... jo.... no.... puc.... viure.... sen.... sen.... se.... e.... e.... lla.... jo.... me.... me.... mo.... ri.... re.... des.... dis.... gust.... .

S'ompare tot desconsolat vent es fiy ajugut per demunt un munt de paya, se cregué que tenia mal de ventre y li aná a fe una tassa de tit-lo, pero cuánt sortí en sa tassa ja no'l trobà, y segons vā sobre era a cá un companyero seu per porque li fés una carta d'amores per envia a s'atlota.

Pués idó ara ja fà dos mesos que fan vellada hasta que s'apagan es llums, per poré demostrá que son joves de casa noble y rica. Ademés cada dia se rentan sas mans de llimone y altres petrecs qu'expresos enviaren a demená de Barcelona. Nada m'nós que los costa tres pesetas diaris y tot perque es palmesanos crequin que son Grans d'Espanya. Y lo més bò es que cada moment que tenen es pay ensayan com heu han de fe per no pareixe pajesos, ja de caminá aviat, no turarse a devant cap mostrado en fin pareixe homos que sempre han nudit dins s'obulenci. Ademés han de compra un p... pardessus el s'han de posá a d'munt es brás y encara a més han de llogá un caruatje, perqu'així com no saben per dins Palma, no afiantran cá s'atlota.

—Per avev' prou, y un' altre dia ja parlarem de s'anada a Palma.

EN CARABASSOT.

DE BUNYOLA

Dissapte passat aquell poyós de Guell me torná dí vago, pero jo li puc di a él qu'hem guanya de molt.

Sabrés Guell, que a jo no m'han trobat mai aturat. Si he fet pocs jornals al menos els s'he fet cumplits, y si no n'he fet més ha estat que graci a Déu puc viure sense feynas; no som com tú que los fas mirant es sol o pensant qui has de fer... o gratanié sa *abellera rusticana*. Te jeus a démount sa feina, y d'aixó que dius, de que guanyes un capital per setmana, ja heu farás creure an aquí et fà ets escrits. El te donen has de di, ara aixó de qu'el guanis, ja son cuentos de Petecol y en Jaume Llac, porque molt bé saps que a molts de llocs ahont has anat a fe feyna, si has fet dos jornals n'has contat quatre, y si has fet deu metros de paret has contat quinse. Amb aixó de contá de d'més si que me guanyes, més per sa feina trop que mos porem doná sas mans, si las te rentas. També veix que no vols ésser poyós, ni brut. No idó,

heu et ben molt. Per es contes d'aquell matemàtic qu'et volgué conta es poys, y tans en tens, qu'es notori perdé es conta.

Si es per dins ses oreyes; saps que ni dús de s'ul Hey podrian sé un planté de monges. Si es per cateva sas xinxas las poren aplegá a senyadas, y encara hey ha més d'un altre cosa que no la dic perque som de més caràcte que tú, y me pareix que si a cateva fos tan net com vols suposá, no durian aquella roba tan bruta a ses tentadoras, y no m'has de di si dic una cosa per s'altre, perque jo ni teno sa cara de ferro ni som cap desfrescat com tú.

Més ja qu'estis fan aferrat amb sas cansôns aquí en vā una, perque sa gent la té cant amb sa música de *Ay balance, balancé!* y que consti qu'es vers es ben midat y ben aconsonnat.

En Jaume Llarc buñolí

và tení un atac d'enjines, pérque un ninet li va dir:

[Ay Jaume Llarc, Jaume Llarc! tu es t'ompare et sòl da ventim més tú trobes mes amarc es que te dona En XERRIM PATRUMES

a ningú no digues que jo t'ho he dit, si pel cas heu de ves basta digas que som en Bartomeu Mora (1) Llorens (Inquerido). Un altre dia té iré qui és ella, y te diré si importa cosas grossas y llevó que li guardan s'hom s'ombra perque es sol no l'heu torri, y de se peeta que manlevá per menja bunyols. Bono Mateu adiós —Adiós.

EN LLORENS

CORRESPONDENCIA

Corresponsal de Buñola. —D'alló de que mos parlavé, ja'hu té es cobradó Li direm qu'es que no trobi que los vos dongui. No torneu atmetre cap d'alló escrit en lapis, o sinó mos fareu compra un joc d'uyeras. Si conexeu cap bunyolina guapa, li dereu expresions.

Corresponsal de Binisalem. —Encara no'hu rebut sa carta, per sa sola causa de que no la vos hem escrita. Som noltrós, una colla de granduls y foris. Ara de segú l'heureu rebuda. Memorias.

Corresponsal de Muro. —A vos també vos hem enganat com un negre. Y qu'hey ferem? No heu ha un sol plomi en tota sa Redacció que se guanti d'una bolla, Avuy mos n'han arricat una caixa de Barcelona y ja podem escriure. Dispensau, A l'hora d'ara ja l'heureu rebuda.

Corresponsal d'Alaró. —Reberem alló, a l'hora d'ara ja vos ho fan. Pronte heu rebreu. Gracis per tot, y manau feynas.

Corresponsal de Campanet. —Ara que temim plomins, rebreu carta.

MARGALIDA

NOVETLETÀ d'en

JUSÈP CALATAYUD JOFRE

PREUDUN REAL

De venta a Sólie a s'Imprenta del Carré de sa Lluna A Palma a tots es Kioscos

—¿Qué sap perqu'aquell dama sempre té cent pretendents?

—Per dū perfums et selents sent una oló qu'embalsama.

—Y té una cara qu'enlluerna, y d'hont sa sorteix sabrà?

—Hombre! De sa Perfumería que li diuen La Moderna.

Tenen de perfums un mar sabó que no ni ha a la China.

polvos y llevó Ronquina

Aigo de Colonia fina

y un Oli de Macassar.

A tot això y a mil coses més las trobareu a sa perfumeria de s'Imprenta Moderna calle de sa Lluna, n° 27. —Söller.

Vòltros qu'estau per quebra perque res may despatxau

y altre cosa no sercau

més que podé prosperar

sabreu, y qu'es ben històric

que an això heu conseguireu

bastant sols vos anuncieu

a demunt aquest periòdic.

CALATAYUD

Per tothom es ben sabut desd'aqué l mes nassarrut an aquell que té es nis xato que fa ets impresos barito s'Imprenta CALATAYUD.

Carié de sa Lluna 27. SÖLLER

Söller. Tip. Moderna de Calata yud y C.

incògniti no siv ves s'ya ussida

vaseé cridat amb'urgència un metja, lo que resulta que després d'havé acreditat an es domicili de D. Juan Bennasar Bisquert (metja titular d'aquest poble) tengué sa casualitat que va havé sortit de Campanet. Degut a tal entòrpiment accordaren avisá a D. Xim Porto inspectó municipal de sanitat y metje titular de Buje. Aquest una vegada enterat passá a visitarme per primera vegada y després d'havé efectuada sa visita manifestà que no poria di en certesa quina era sa malaltia lo qu'és cert y segú (heu sé perque jo hey era!) que sa meva situació v'na agravantsé de cada dia fins que feya 17 dias que rogava lloensols.

Des cap de nou o deu días d'està rendit torná a Campanet el Sr. Bennasar y tan pronta com va estarat de sa meva malaltia vengue a visitarme (y me cregui don Juan que ja l'anorava) y degut an ets esforços d'un y altre y es medicaments que me proporcionaren he pogut agafar novament se plome per torná a saludarvós.

Antes de dà fi an es mencionat article no puc ménos de dà sas més sinceras gràcies an el Sr. Rectò y an es vicari Reverendo don Monserrat Rosselló. Sastré pe ses innumerables visites que me tributaren, igualment a nes dos intims amics Pep Sarreroy y en Pera Macchet já qu'aquest derré tenia qu'haversé de mortificá venguent d'Escorca.

Finalment me limitaré ha prolongá ses més expresivas gràcies an es bons amics y an el Sr. Rosselló, Ramis (Rectò), Porto y Bennasar que degut a nes seus esforços y an es medicaments des dos darrés he pogut exclamar diguent:

—Servidó vostro.

TONI FEMENIAS CELIÀ (a) Beteta Corresponsal

De sa Regió

ESTAD MALLORQUÍ

DE BINISALEM

Tan forta es s'epidemi reinant qu'hasta sa màquina d'electricitat ha demostrat sufri sas consecuències, perque durá uns cuants días que desfilaren una infinitat de metjes especialistas per dins es seu mecanisme dant per resultat haver de tenir una consulta, resolguent estendra una recepta, la qual ha estada des pachada per un potecari metalúrgic de Los Altos Hornos cuya recepta s'expresa en sa forma següent, amb bon mallorquí y en lletra de metje:

«Cent mil grams de martelladas a sa caldera, pes martell mes gros qu'hey hár dins C'as Pa lis; 40.000 kgs. de pegats de cagaferro des depòsit de mestre Juan Bal-le, y 1.200 dotsenes de punts a sa corretja per s'acreditat remendón En Blanc, inclús 50 litres de brou d'olivas de sas millós aufabis de Maset per poré pegá una bona suada y 24 horas després d'aplicada aquesta medida llum a tot bitxo viviente».

Pero, noltrós, porem di, qu'apesá de tantas medicinas, hem adelantat tant y tant que sense pamplines estam igual qu'antes. Més, sent es debut comentari direm qu'es poble ha sofrit molt, y no es just que sofreça tant pels ets amos y duenyos d'aquest maquinot, han de sobre que si no serveix, l'han de vendre per ferro vey o per ferné balas ets alemanys, ja qu'en precisan molt d'aquesta materia, o que le barauen en sal, a cuálsevol salé, y així tal vegade en durian un'altre de nilló.

UN QUE NO HEU VEU.

DE MANCÓ

Sa grippe, malaltia que reina en casi tot l'univers, fa temps mos fe visita com a de pura cortesia y avuy s'ha enseñorada tant des moradós d'aquest poble que son ben clarés ses famílies que no contin amb algú atacat. Aixó no seria res, si es tractás d'una malaltia vulgà, pero s' grippe, manetja sa fausella en tanta agilitat y llètesa que segà vides humanes com qui segà prins de plat.